

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.427/2012/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság **Budapesten, 2013. év október hó 24. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A sikkasztás büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 23.Bf.IV.10.386/2011/4. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt sikkasztás vétségeként [2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja] minősíti.

A vádlottat megrovásban részesíti.

A vádlott anyja neve helyesen ...

A másodfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során felmerült 6.000,- (hatezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság B. IV. 267/2009/35. számú, 2011. július 7. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat felmentette az ellene a Btk. 317. § (1), (4) bekezdés a) pontja szerinti sikkasztás büntette miatt emelt vád alól; rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, bűnössége megállapítása és büntetés kiszabása végett fellebbezést jelentett be. A vádlott és védője tudomásul vette az ítéletet.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 23. Bf.IV.10.386/2011/4. számú, 2012. szeptember 21. napján kihirdetett ítéletével az elsőfokú bíróság határozatát megváltoztatta, a vádlott bűnösségét a Btk. 317. § (1), (4) bekezdés a) pontja szerinti sikkasztás büntetében megállapította, ezért egy évre próbára bocsátotta. Az elsőfokú eljárásban felmerült bünygyi költség részbeni viselésére a vádlottat kötelezte, egyebekben az ítéletet helybenhagyta. A másodfokú eljárás költségét az államra terhelte.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott védője jelentett be fellebbezést, annak okát nem jelölte meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1220/2012/1. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla ülésén is - a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védő az ítéltábla előtt a fellebbezését megalapozatlanság miatt, a vádlott felmentése érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tartalmazza a helyes jogi indokokat, az pedig nem nyert bizonyítást, hogy a vádlottnak miként kellett volna felhasználni a befolyt pénzt.

A kizárólagos védelmi perorvoslat miatt harmadfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a Be. 387. § (1) bekezdésében foglalt terjedelemben felülbírálta a perorvoslattal megtámadott ítéletet és a megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást.

Elsőként a perrendi szabályok megtartását vizsgálta, és azt állapította meg, hogy azt mindkét fokon betartották az eljáró bíróságok.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalás során az ügyet megfelelően felderítette, az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, az ítéletben felsorolta és elemzően értékelte. Az ítélet tényállását pontosan, irathűen, hiányosságoktól és hibáktól mentesen állapította meg, amely történeti tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Éppen utóbbi miatt került a másodfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy azonos tényállásra alapítva a megfelelő ténybeli és jogi következtetés levonásával korrigálja az elsőfokú bíróságnak a bűnösség körében levont helytelen jogkövetkeztetését.

A másodfokú eljárásban irányadó és megalapozott tényállás a harmadfokú eljárásban is a felülbírálat alapját képezte, annak kiegészítése a tábla irataiból csak a személyi részében, az erkölcsi bizonyítványban időközben megjelent adat miatt vált szükségessé [Be. 388. § (2) bekezdés].

A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.B.2761/2009/14. számú, 2011. november 2-án jogerős ítéletével - a 2006. február 9-én elkövetett - számvitel rendje megsértése miatt - végrehajtásában egy évi próbaidőre felfüggesztett - pénzbüntetésre ítélte.

A Fővárosi Törvényszék az irányadó tényállásból megfelelően következtetett arra, hogy a vádlott sikkasztást valósított meg, amikor az általa szervezett segélykoncert bevételét nem a meghirdetett célra, a sértett gyógykezelésére fordította, hanem a jegyek árából származó és általa a postán felvett (rábízott) félmillió forintból az alapítvány működésével kapcsolatos kiadásokat rendezte. A másodfokon levont jogkövetkeztetés törvényes, azt az ítélőtábla osztotta. A jogi indokolás kiegészítése is szükségtelen, mivel a másodfokú határozat elemzően kifejtve tartalmazza.

A büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket a másodfokú bíróság hiánytalanul feltárta, felsorolta és értékelte. Amikor a vádlottal szemben joghátránnyként önálló intézkedést alkalmazott a Btk. 2. §-át is szem előtt tartotta.

A másodfokú ítélet kihirdetése óta azonban új anyagi jogszabály lépett életbe, ezért a harmadfokon eljáró ítélőtáblának ismét vizsgálni kellett a Btk. 2-§ tükrében a vádlottal szemben törvényes joghátrány jogi alapjait.

Az ítélőtábla azt állapította meg, hogy a vádlott bűncselekményének megítélése tekintetében az új, 2012. évi C törvény rendelkezései kedvezőbbek, mivel az új Btk. 459. § (6) bekezdése értelmében az érték, a kár, illetőleg a vagyoni hátrány kisebb, ha az ötszázezer forintot nem haladja meg. Ennek megfelelően a vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény helyes minősítése a Btk. 372. § (1), (2) bekezdés a) pontjában rögzített kisebb értékre elkövetett sikkasztás vétsége, amely enyhébb megítélésű, a kapcsolódó büntetési tétele pedig két évig terjedő szabadságvesztés, szemben a korábban felrótt bűncselekmény büntetési tételével.

A harmadfokú bíróság a kedvezőbb jogi minősítés mellett szem előtt tartotta a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett hét éves időmúlást és igen nyomatékossnak értékelte azt, hogy a vádlott az általa okozott kárt az eljárás során teljes egészében megtérítette, ötszázezer forintot adott át a sértetti családnak. Mindezek alapján az általa elkövetett vétség az elbírálás idején már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy azért akár a legkisebb büntetés vagy más intézkedés alkalmazása szükségtelen. Ezért az ítélőtábla a vádlottat a Btk. 64. § (1) bekezdése szerinti megrovásban részesítette, amelyet a (2) bekezdés szerint az ítélőtábla a nyilvános ülésén nyomban foganatosított.

A felülbírált ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek. A vádlott személyi adatai között az anyja nevének kiegészítése vált szükségessé, amelyet a rendelkező részben foglaltak szerint - a vádlott személyi igazolványa alapján - megejtett az ítélőtábla.

A vádlott 2011. február 9. napján személyes költségmentességet kapott, ezért és az eredményes fellebbezés miatt is a harmadfokú bíróság az előtte felmerült bűnügyi költséget az államra terhelte.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék másodfokú ítéletét a Be. 398. §-a alapján megváltoztatta.

Budapest, 2013. év október hó 24. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Bartkó Levente s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 23.Bf.IV.10.386/2011/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.427/2012/6. számú ítélete folytán jogerős.

Budapest, 2013. év október hó 24. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Faragó Erika

bírósági ügyintéző